

Sygn. akt VIII RC 649/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 7 września 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Pękała

Protokolant: st. sekretarz sądowy Monika Frontczak

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej J. M.

przeciwko Z. M.

o alimenty

1. zasądza od pozwanego Z. M. na rzecz małoletniej powódki J. M. rentę alimentacyjną w kwocie po 700 (siedemset) złotych miesięcznie, płatną z góry do dnia 10 każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 27 stycznia 2014 r., z prawem powoływania się przez pozwanego Z. M. na kwoty uiszczone na rzecz małoletniej powódki z tytułu udzielonego w sprawie zabezpieczenia;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;
4. zasądza od pozwanego Z. M. na rzecz małoletniej powódki J. M. kwotę 1200 (tysiąc dwieście złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
5. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 649/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu Rejonowego w Goleniowie małoletnia powódka J. M., reprezentowana przez matkę M. D., zwróciła się o zasądzenie od pozwanego Z. M. tytułem alimentów kwoty po 900 zł miesięcznie płatnych na konto jej matki M. D., do dnia 10 każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 1 stycznia 2014 roku wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat. Jednocześnie powódka wniosła o udzielenie jej zabezpieczenia powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego Z. M. do uiszczania na jej rzecz po 500 zł miesięcznie na czas trwania procesu. Nadto J. M. wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu według nom przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała m.in., że rodzice małoletniej rozstali się i od tego momentu pozwany rzadko widuje się z dzieckiem i nie okazuje mu dużego zainteresowania. Nadto cały ciężar utrzymania i wychowania dziecka spoczywa na matce małoletniej (k. 4-6).

W odpowiedzi na pozew, Z. M. wniósł o zasądzenie od niego na rzecz małoletniej J. M. kwoty 500 zł tytułem zabezpieczenia. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał m.in. że spłaca zaciągnięty kredyt hipoteczny, nadto kwestionuje zasadność niektórych wydatków ponoszonych na dziecko (opłata za przedszkole prywatne, opłata za najem pokoju itd.).(k. 32-34, 99).

W piśmie z dnia 21 grudnia 2015 roku małoletnia powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz alimentów w kwocie po 900 zł miesięcznie, poczynając od 1 grudnia 2012 roku tj. od dnia faktycznego wyprowadzenia się małoletniej i jej matki z lokalu mieszalnego wspólnie zajmowanego z pozwanym (k. 375).

Pozwany w piśmie z dnia 16 grudnia 2015 roku wniósł o zasądzenie od niego na rzecz małoletniej córki alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie (k. 406).

Pismem z dnia 10 marca 2017 roku pozwany wniósł o ustalenie obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniej J. M. w kwocie 550 zł miesięcznie oraz o zniesienie kosztów postępowanie. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że w dniu 6 lutego 2017 roku uznał przez Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego nienarodzone jeszcze dziecko pochodzące z jego związku z A. K.. Nadto w dniu 10 marca 2017 roku przed notariuszem poddał się rygorowi egzekucji alimentów na utrzymanie matki nienarodzonego dziecka w kwocie po 5000 zł. (k. 674-675).

Pozwany Z. M. podczas przesłuchania w dniu 20 czerwca 2018 roku uznał powództwo do kwoty po 400 zł miesięcznie (k 801).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia powódka J. M. urodziła się (...) i pochodzi z nieformalnego związku (...).

Dowód:

- Odpis skrócony aktu urodzenia małoletniej J. M. – k. 7.

M. D. i Z. M. pozostawali w związku od 2009 roku, następnie zamieszkali razem w K. w zakupionym w 2010 roku wspólnie na kredyt mieszkaniu. Strony także zaciągnęły kredyt na kwotę 20000 zł celem umeblowania nowego mieszkania. W grudniu 2012 roku matka małoletniej wyprowadziła się wraz z córką ze wspólnego mieszkania i przeprowadziła się do G.. Początkowo mieszkała wraz z małoletnią u swoich rodziców, następnie wynajęła mieszkanie. Pozwany spłacał zaciągnięte w banku (...) dwa kredyty związane z mieszkaniem i opłacał ratę miesięczną w wysokości ok. 1300 zł. Uiszczal także opłaty związane z mieszkaniem.

Dowód:

- Wyciąg z konta – k. 37- 38, 45-46, 51, 70- 77, 101-110.
- Harmonogram spłaty kredytu – k. 66-69.

Postanowieniem wydanym w niniejszej sprawie w dniu 27 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie udzielił zabezpieczenia roszczeniu powódki i zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej J. M. kwotę po 400 zł miesięcznie.

Postanowieniem z dnia 23 maja 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie zmienił powyższe poprzez zobowiązanie pozwanego Z. M. do uiszczania tytułem alimentów na rzecz małoletniej powódki dodatkowo kwoty po 100 zł, miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca, wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat., do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

Dowód:

- Postanowienie Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 27 lutego 2014 r. – k. 20.
- Postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 23 maja 2016 roku – k. 480.

J. M. od 1 września 2017 roku uczęszcza do szkoły muzycznej i uczy się grać na altówce. Sprzęt muzyczny został wypożyczony ze szkoły za kwotę 190 zł za semestr. Małoletnia chodzi także do szkoły podstawowej, w której się stołuje, miesięcznie na obiady wydatkuje kwotę ok. 136,50 zł (6,50 za jeden dzień). W roku szkolnym 2017/2018 roku M. D. dokonała wpłaty 35 zł na ubezpieczenie szkolne, 250 zł na radę rodziców. Małoletnia ma stwierdzoną koślawość kolan i płaskostopie, z tego względu małoletnia musi mieć odpowiednie obuwie. Małoletnia cierpi także na przewlekły katar. M. D. zakupiła dla córki rower (500 zł), rolki (140 zł) i hulajnogę (70) zł oraz tablet. Matka małoletniej czasami chodzi z córką do kina. W 2017 roku małoletnia miała zorganizowaną imprezę urodzinową w bawialni (koszt 320 zł).

Dowód:

- Faktura za wypożyczenie instrumentu muzycznego – k. 757.
- Zaświadczenie – k. 756.
- Dowód wpłaty – k. 751.
- Dowód wpłaty na radę rodziców – k. 563, 402.
- Przesłuchanie M. D. – k. 615.
- Faktura za zakup obuwia na kwotę 160 zł – k. 603, 597.
- Faktura za zakup obuwia na kwotę 173 zł – k. 598.
- Faktura za zakup obuwia – k. 586, 58, 389, 388
- Faktura za wizytę lekarską – 150 zł – k 599, 578, 387
- Faktura za wizytę lekarską - 80 zł – k. 591, 576.
- Faktura za wizytę lekarską – k. 398.
- Faktura za leczenie zębów – 150 zł – k. 579.
- Rachunki za lekarstwa – k. 588-589, 592-595, 568-572, 574-575, 577, 582-584, 381-385
- Umowa organizacji imprezy urodzinowej – k. 565.

M. D. zatrudniona jest na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na cały etat na stanowisku starszego sekretarza sądowego i początkowo otrzymywała wynagrodzenie w wysokości ok. 2791,04 zł miesięcznie (netto 1897,05 zł). Aktualnie uzyskuje wynagrodzenie w wysokości ok. 2400 zł netto miesięcznie, otrzymuje nagrody, tzn. trzynastkę. M. D. w roku 2017 uzyskała łączny przychód w wysokości 49 666, 73 zł. Nie otrzymuje pieniędzy z programu 500+. M. D. porusza się samochodem należącym do jej ojca, jednak na ubezpieczenie samochodu wydatkuje kwotę 802 zł rocznie.

Dowód:

- Zaświadczenie (...) – k. 8.
- Zaświadczenie – k. 390, 127.

- Deklaracja podatkowa M. D. – k. 815 – 816, 336.
- Zaświadczenie o zarobkach M. D. za miesiąc, grudzień 2017 r. i styczeń, luty 2018 r. – k. 718, 471- 742.
- Zaświadczenie o zarobkach M. D. – k. 555, 442, 91-94.
- II rata za ubezpieczenie samochodu – k. 749.
- Przesłuchanie M. D. – k. 414-415.

M. D. wraz z córką mieszka w wynajmowanym mieszkaniu w G.. Od 1 stycznia 2018 roku za wynajem płaci 900 zł miesięcznie, dodatkowo ponosi koszty rachunków: 230 zł - czynsz, 120 zł – prąd (co dwa miesiące) gaz – 160 zł (co dwa miesiące) 59,99 zł za telefon, i 99,90 zł za tv i Internet. M. D. spłaca także kredyt, który został zaciągnięty na zakup łóżka dla małoletniej, miesięczna rata wynosi 55,70 zł.

Dowód:

- Przesłuchanie M. D. – k. 759, 615.
- Potwierdzenie dokonania opłaty za mieszkanie – k. 714.
- Potwierdzenie dokonania opłaty za energię elektryczną – k. 713, 556
- Potwierdzenie dokonania opłaty za gaz – k. 712, 561
- Potwierdzenie dokonania opłaty za telefon – k. 711.
- Potwierdzenie dokonania raty za kredyt – k. 710, 560, 562
- Faktura za zakup łóżka dla małoletniej – k. 604.
- Potwierdzenie dokonania opłaty za tv i internet – k. 709., 559
- Potwierdzenie dokonania opłaty za czynsz – k. 708, 557

Z. M. ma 42 lata i posiada wyższe wykształcenie magistra historii. Pracuje jako funkcjonariusz służby więziennej w (...) Służby Więziennej w K. w charakterze wykładowcy na cały etat. Zarabiał w 2014 roku średnio ok. 4400 zł netto, otrzymuje tzn. trzynastkę, wczasy pod gruszą w wysokości ok. 800 zł, nagrody uznaniowe. Nie posiada samochodu, do pracy dojeżdża komunikacją, ewentualnie na rowerze. Z. M. w okresie dotychczasowej służby wielokrotnie pełnił służbę w sobotę, niedziele, święto. Nadto zgodnie z art. 160 ust 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 roku o Służbie Więziennej funkcjonariusz nie może bez zezwolenia przełożonego podejmować zajęcia zarobkowego poza służbą. Z. M. raportem z dnia 21 lutego 2013 roku zwrócił się o wyrażenie zgody na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą, polegającego na prowadzeniu usług archiwalnych. Uzyskał stosowną zgodę. W dniu 30 października 2015 roku poinformował przełożonego, że od dnia 15 lipca 2015 roku nie prowadzi działalności gospodarczej.

Pozwany Z. M. w 2017 roku uzyskał łączny przychód w wysokości 89509,70 zł (dochód 83 266,10 zł), otrzymał także 1620 zł zwrotu z podatku.

Dowód:

- Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w 2017 r. – k. 832 -839.
- Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w 2014 r. – 331-333.
- Uposażenie stałe Z. M. – k. 186-187

- Zaświadczenie – k. 410, 79
- Załącznik do zaświadczenia k. 409, 80,112.
- Zaświadczenie z dnia 8 lipca 2015 r. – k. 408.
- Przesłuchanie pozwanego Z. M. – k. 848-849, 415.

W 2016 roku sprzedał za ok. 8000 zł samochód marki m. (...). Koszty utrzymania pozwanego kształtują się w następujący sposób: 300-400 zł – wyżywienie, 100 zł – środki chemiczne i higieniczne, 200 zł – dojazdy do pracy, ubrania pozwany kupuje w sklepach z odzieżą używaną. Pozwany Z. M. początkowo mieszkał w K. w mieszkaniu na które w wspólnie z matką małoletniej zaciągnął kredyt. Jednak od 1 kwietnia 2015 roku mieszkanie to zostało wynajęte za kwotę 1100 zł miesięcznie. Pozwany w tym okresie wynajął także lokum dla siebie. Następnie Z. M. mieszkał w użyczonym mieszkaniu swoich znajomych, płacił czynsz i opłaty eksploatacyjne (ok. 450-500 zł miesięcznie). Od lipca 2018 roku pomieszkuje u swoich znajomych i przyjaciół.

Dowód:

- Potwierdzenie dokonania przelewu – k. 238- 247.
- Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 235.
- Potwierdzenie dokonania przelewu alimentów – k. 60-62.

Z. M. oprócz małoletniej powódki ma na utrzymaniu dwójkę dzieci urodzonego (...) A. D. na którego od 9 maja 2014 roku do 30 września 2014 roku płacił rentę alimentacyjną w wysokości po 300 zł miesięcznie, następnie od 1 października 2014 roku – po 500 zł miesięcznie, a od 1 marca 2015 roku – po 700 zł. Pozwany w dniu 6 lutego 2017 roku uznał przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego nienarodzone jeszcze dziecko. W dniu 9 marca 2017 roku Z. M. przed notariuszem zobowiązał się do zapłaty na rzecz A. K. świadczenia alimentacyjnego w wysokości 5000 zł, płatnego w terminie do dnia 31 marca 2017 roku. Na urodzonego (...) syna M. M. pozwany płaci alimenty w wysokości 900 zł miesięcznie. Sam zgodził się płacić na niego wskazaną kwotę.

Dowód:

- Zaświadczenie potwierdzające uznanie ojcostwa – k. 612.
- Akt notarialny – k. 609.
- Przesłuchanie pozwanego Z. M. – k. 802.
- Przesłuchanie pozwanego Z. M. – k. 615.
- Wyrok Sądu Rejonowego Katowice – Zachód w Katowicach – k. 461-462.
- Wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach – k. 463.

M. D. i Z. M. w dniu 21 listopada 2017 roku sprzedali za 184 000 zł mieszkanie położone w K. przy ul (...), na które zaciągnęli kredyt gotówkowy. Na mocy ugody Z. M. zobowiązał się regulować alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie do końca 2017 roku, a od stycznia 2018 roku w kwocie po 650 zł miesięcznie, do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę w płatności którejkolwiek z rat. M. D. zobowiązała się cofnąć wniosek egzekucyjny złożony do komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie w sprawie o sygn. akt II KP 21/2014. Nadto strony zobowiązały się wnieść o nieobciążanie ich kosztami postępowania w sprawie o sygn. akt VIII RC 694/14, a w razie zasądzenia ich przez Sąd, pokryć je po połowie.

Dowód:

- Ugoda zawarta w dniu 21 października 2017 r. – k. 721-723.
- Repetytorium A nr (...) – k. 724.

Pozwany Z. M. od 28 grudnia 2016 roku nie utrzymuje kontaktów z małoletnią córką. W 2016 roku kupił małoletniej powódce telefon komórkowy. Od tego czasu nie kupuje małoletniej prezentów, przestał doładowywać kupiony przez niego telefon.

Dowód:

- Przesłuchanie pozwanego Z. M. – k. 802.
- Przesłuchanie M. D. – k. 759, 615.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniej powódki J. M. okazało się w pełni zasadne co do swej istoty i częściowo zasadne, co do wysokości dochodzonych alimentów.

Czyniąc przedstawione we wstępnej części uzasadnienia ustalenia faktyczne, Sąd oparł się w znacznej mierze na przedłożonych przez strony, a wymienionych szczegółowo w uzasadnieniu dokumentach, których wiarygodności strony nie kwestionowały i których wiarygodność nie wzbudziła również wątpliwości Sądu.

Zeznania pozwanego oraz M. D. Sąd uznał za wiarygodne w zakresie przedstawionych powyżej ustaleń faktycznych. Co do udziału pozwanego w wychowywaniu i utrzymaniu małoletnich, zeznania te w zasadniczej części korespondowały ze sobą, tworząc spójny i logiczny obraz. Z kolei twierdzenia wspomnianych osób w zakresie kosztów zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletnich, sytuacji osobistej, zawodowej i majątkowej pozwanego i przedstawicielki ustawowej zostały przez Sąd zweryfikowane poprzez odwołanie się do zeznań drugiej strony, dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne oraz, co sygnalizowano wcześniej, doświadczenia życiowego i zawodowego Sądu.

Podstawę prawną żądania alimentów stanowią art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Przedmiotem, sporu pomiędzy stronami w niniejszej sprawie były w swej istocie trzy kwestie: zakres usprawiedliwionych miesięcznych potrzeb małoletniej, zarobkowe i majątkowe możliwości pozwanego oraz jego udział w wychowaniu małoletniej, a tym samym zakres, w jakim powinien on ponosić ciężar wychowania i utrzymania małoletnich.

Wskazane sporne kwestie miały fundamentalne znaczenie dla określenia wysokości świadczeń alimentacyjnych zasądzonych od pozwanego. Zgodnie bowiem z art. 135 § 1 i § 2 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, zaś wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Określając koszty zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki Sąd zobowiązany jest uwzględnić koszty mieszkania, ubrania, wyżywienia, edukacji, leczenia oraz innych wydatków, które obiektywnie należy uznać za zasadne, mając jednocześnie na względzie, że poziom życia zapewniany w drodze m.in. świadczeń alimentacyjnych zobowiązanego powinien odpowiadać poziomowi życia rodzica.

Określając wysokość udziału małoletniej w kosztach utrzymania mieszkania Sąd uznał kwotę wskazywaną przez M. D. w trakcie przesłuchania, która została przez nią udokumentowana załączonym do akt sprawy dokumentami. Wskazywany przez przedstawicielkę ustawową małoletniej koszt wynajmu mieszkania, opłat eksploatacyjnych oraz kosztów gazu i energii elektrycznej nie odbiega od przeciętnych kosztów utrzymania mieszkania na (...) rynku nieruchomości i nie może być uznany za zawyżony, ani nadmierny w stosunku do warunków mieszkaniowych. Podkreślenia wymaga, że na ustalony przez Sąd koszt zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych małoletniej powódki nie składa się całość wykazanych w toku postępowania kosztów utrzymania mieszkania, a jedynie ta część, która przypada na małoletnią. Stąd też przyjmując jako kwotę najmu 900 zł, 230 złotych tytułem opłaty eksploatacyjnej oraz 140 tytułem rachunków za gaz i energię elektryczną na miesiąc, 100 zł za tv i internet, Sąd uznał, że miesięczne koszty mieszkania małoletniej powódki oscyluje wokół kwoty ok. 600 zł. Sąd miał także na uwadze, że wcześniej M. D. mieszkała z córką w mieszkaniu swoich rodziców i ponosiła znacznie niższe koszty związane z mieszkaniem.

J. M. od 1 września 2017 roku uczęszcza do szkoły muzycznej i uczy się. Małoletnia chodzi także do szkoły podstawowej. Koszty związane z pobytem małoletniej w szkole wynoszą miesięcznie ok. 25 zł (składki na radę rodziców, ubezpieczenie, opłata za altówkę). Kwoty te zostały przez matkę małoletniej wykazane stosownymi dokumentami, których wiarygodność nie budzi wątpliwości Sądu, które nie były kwestionowane przez pozwanego i które zasługują na uwzględnienie.

W ocenie Sądu ujawnione w toku przewodu sądowego okoliczności uzasadniają przyjęcie kwoty 400 zł miesięcznie na wyżywienie małoletniej. Potrzeby żywieniowe małoletniej powódki, w istotnej części zaspokajane są w szkole, zakup obiadów wynosi natomiast 6,5 zł dziennie. Zdaniem Sądu kwota 150 zł miesięcznie pozwoli na zakup ubrań zarówno w okresach, gdy potrzeby te będą mniejsze, jak i w czasie, dzięki powstałej nadwyżce, gdy pojawi się konieczność jednorazowego zakupu większej ilości ubrań. Sąd dostrzega, że w okresie jesienno-zimowym pojawia się potrzeba zakupu nowych ubrań, zwłaszcza, że dzieci rosną i niejednokrotnie ubrania zeszłoroczne są zwyczajnie za małe, tym niemniej, nie sposób uznać, aby okresowo zwiększone potrzeby ubraniowe małoletnich uzasadniały przyjęcie kwoty w wyżej wysokości. Powyższa kwota obejmuje także zakup specjalistycznego obuwia dla małoletniej z uwagi na jej koślawość kolan i płaskostopie.

Przyjmując kwotę 25 złotych, jako pozwalającą na zakup lekarstw i pokrycia kosztów wizyt lekarskich, Sąd miał na względzie, że powódka często choruje na przeziębienie. Podkreślić w tym miejscu należy, że korzystanie przez matkę małoletniej z prywatnej opieki zdrowotnej, wobec braku ku temu przesłanek medycznych nie może być uznane za usprawiedliwioną, niezbędną potrzebę i uzasadniać zwiększenia zakresu obowiązku alimentacyjnego pozwanego. W ocenie Sądu, ustalenie wydatków na zakup artykułów higienicznych, kosmetyków i chemii gospodarczej dla małoletniej na poziomie 25 zł miesięcznie ma związek z rzeczywistymi potrzebami J. M., która ma dopiero 8 lat.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami Sąd określił kwotę miesięcznych usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki wysokości ok. 1225 złotych.

Jak ustalono na podstawie zeznań pozwanego oraz przedłożonych przez niego dowodów osiąga on średnio miesięczny dochód w granicach ok. 5000 netto, Uznać zatem należy, że oprócz kosztów związanych z wyżywieniem, kosztów utrzymania mieszkania, kosztów dojazdu do pracy oraz leczenia pozwanego, uiszczaniem alimentów na dwójkę pozostałych dzieci nie posiada innych stałych wydatków. Sąd dostrzega sygnalizowaną przez pozwanego konieczność uiszczania alimentów także na dwójkę innych dzieci pozwanego w łącznej kwocie ok. 1400 zł netto miesięcznie wraz z kosztami egzekucji komorniczej. Biorąc pod uwagę przedstawioną powyżej sytuację majątkową pozwanego należy uznać, że alimenty w zasadzonej wysokości 700 złotych miesięcznie odpowiadają jego możliwościom majątkowym i uwzględniają z drugiej strony usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej.

Stosownie do treści art. 135 § 2 k.r.o., zaspokajanie potrzeb dzieci przez rodziców może przybrać formę pokrywania kosztów ich utrzymania lub wychowania (świadczeń pieniężnych) oraz świadczeń niepieniężnych, polegających na osobistych staraniach osoby ustawowo zobowiązanej do alimentacji o utrzymanie i wychowanie małoletnich powódek. W sytuacji, gdy jeden z rodziców w pełni, lub w znacznej części realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez

osobiste starania o wychowanie małoletnich, zasadnym jest obciążenie drugiego rodzica, w całości, lub w większej części obowiązkiem alimentacji w formie pieniężnej.

Nie ulega wątpliwości, że wkład pozwanego w wychowanie i opiekę nad małoletnią z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jest znacznie mniejszy, niż matki małoletniej. Aktualnie M. D., czyni osobiste starania o utrzymanie i wychowanie córki w większym zakresie niż pozwany, a zatem jego finansowy udział w kosztach utrzymania winien być większy aniżeli matki małoletniej, tym bardziej, że sytuacja finansowa pozwanego na to pozwala. Nie umknęło uwadze Sądu, iż pozwany na swoje najmłodsze dziecko zgodził się płacić po 900 zł tytułem alimentów; nie można zatem wykluczyć, że posiada jakieś środki finansowe, których nie ujawnił.

Tak argumentując, działając na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 i § 2 k.r.o., Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 27 stycznia 2014 roku, zastrzegając pozwanemu prawo powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na kwoty spełnione przez niego tytułem zabezpieczenia alimentów, oddalając powództwo w pozostałej części.

W niniejszej sprawie małoletnia powódka wносиła o zasądzenie alimentów od dnia 1 grudnia 2012 roku, tj. od dnia faktycznego wyprowadzenia się małoletniej i jej matki z lokalu mieszalnego wspólnie zajmowanego z pozwanym. Zgodnie z treścią przepisu art. 137 § 2 k.r.o. niezaspokojone potrzeby uprawnionego z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty sąd uwzględnia zasądzając odpowiednią sumę pieniężną. Przepis ten stanowi więc wyjątek od zasady, zgodnie z którą alimenty mają służyć zaspokajaniu bieżących potrzeb uprawnionego. Dochodzenie ich za okres sprzed wniesienia pozwu dopuszczalne jest więc jedynie w przypadkach wyjątkowych i uzależnionych od wykazania przez powoda, że usprawiedliwione potrzeby związane z utrzymaniem i wychowaniem osoby uprawnionej nie zostały za określony okres zaspokojone albo że potrzeby te zostały zaspokojone na przykład dzięki zaciągniętym pożyczkom.

W niniejszej sprawie przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki poza sformułowaniem żądania zasądzenia alimentów z datą wsteczną nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących na to, aby potrzeby dziecka w tym czasie nie były zaspokojone. Brak więc było podstaw faktycznych i prawnych do zasądzenia alimentów z datą wsteczną

Z tych też względów orzeczono, jak w 1 i 2 wyroku.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z uwagi na charakter sprawy i sytuację materialną stron. Strona powodowa jest bowiem z mocy prawa zwolniona z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, a pobranie od pozwanego kosztów sądowych - po nałożeniu na niego obowiązku alimentacyjnego - w ocenie Sądu byłoby nadmiernym obciążeniem.

Orzekając o zwrocie kosztów procesu, Sąd kierował się ogólną zasadą, zgodnie z którą Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu (art. 98 § 1 k.p.c.). Zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, minimalna stawka adwokata w niniejszej sprawie wynosi 1200 złotych, co skutkowało zasądzeniem od pozwanego na rzecz powódki ww. kwoty.

Wobec powyższego orzeczono, jak w punktach 3 i 4 wyroku.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. sąd z urzędu przy wydawaniu wyroku nadaje mu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty co do rat płatnych po dniu wniesienia pozwu, a co do rat płatnych przed jego wniesieniem, za okres nie dłuższy niż 3 miesiące, a zatem Sąd orzekł jak w punkcie 5 wyroku.